

03.07.2012 г. / 20:40:02

Истинската история

На 5 и 6 септември 1916 г. Трета българска армия атакува и овладява ЕДНА ОТ НАЙ-СИЛНО УКРЕПЕНИТЕ ПРЕЗ ВОЙНАТА КРЕПОСТИ - Тутраканската

Паметник на генерал-майор
Пантелей Киселов, ръководител
на сражението

ТУТРАКАНСКАТА ЕПОПЕЯ Е РЕШИТЕЛНА ЗА ЦЯЛОСТНИЯ ХОД НА ВОЕННИТЕ ДЕЙСТВИЯ ПОБЕДА НА БЪЛГАРИТЕ ПРЕЗ ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА!

Там поредния иудомасонския опит за намеса в хода на кампанията, КОЙТО ИМА ЯВНАТА ЦЕЛ ДА ПРОТАКА ДЕЙСТВИЯТА НА АРМИЯТА НИ, ДА СПРЕ УСТРЕМА Й ПРИ ПРЕВЗЕМАНЕТО НА ДОБРУДЖА И ДА ОТКЛОНИ ГОЛЕМИ СИЛИ В БЕЗСМИСЛЕНИ ПРОДЪЛЖИТЕЛНИ ОБСАДИ, ВОДЕЩИ ДО УВЕЛИЧАВАНЕ НА РАЗХОДИТЕ И БЪЛГАРСКИТЕ ЖЕРТВИ, Е ПАРИРАН УСПЕШНО ОТ

ЕДИН ВЕЛИК БЪЛГАРСКИ ПЪЛКОВОДЕЦ - ГЕНЕРАЛ СТЕФАН ТОШЕВ, който е командващ III-та българска армия и води успешни боеве на Добруджанския фронт срещу руско-румънски войски, с цел освобождаването на Добруджа от румънска власт.

В румънския план за водене на войната **Тутракан е предвиден да бъде опорен пункт в отбраната до подвеждането на руски войски, а в следствие - плацдарм за общо настъпление на юг до линията Русе - Шумен - Варна**. Замисълът на българското командване включва нанасяне на внезапен и **бърз удар срещу модерното фортификационно съоръжение с многочислен гарнизон**. Оперативна заповед № 17 от 3 септември на командващия 3-та армия предвижда извършване на главен удар със силите на 4-та пехотна дивизия в южния сектор на крепостта, атакуване на източния сектор от 1-ва пехотна бригада (1-ви и 6-и полк) на 1-ва пехотна дивизия и провеждане на демонстративни действия пред западния. За общ командир на войските е определен генерал-майор Пантелей Киселов.

При подготовката за атаката на смятаната за непревземаема Тутраканска крепост **ген. Тошев влиза в остър конфликт с фелдмаршал фон Макензен, който има свой план.** Немският военачалник е привърженик на стратегията на изтощението - армията на противника да се унищожава с бавни, методични удари. Той предлага план за поетапно овладяване на Добруджа, **а силно укрепените от румънците военни крепости Тутракан и Силистра да бъдат обсадени и атакувани по-късно.**

Обаче Тошев предусеща бъдещия провал: потенциалът на Трета армия ще се разпилее безсмислено, а разтеглянето на бойните действия във времето крие ОПАСНОСТ ОТ ПОГРОМ НА ФОНА НА ОЧАКВАНАТА МНОГОЧИСЛЕНА РУСКА ПОДКРЕПА ЗА РУМЪНЦИТЕ.

В 23 ч. на 3 септември 1916 г. генерал Стефан Тошев отдава заповед за атака на Тутраканската крепост. **За атаката и овладяването ѝ се създава ударна групировка под**

командването на командира на 4-та пехотна Преславска дивизия генерал Киселов, в чийто състав влизат 31 пехотни дружини, 36 батареи, 8 картечни роти, 7 ескадрона и 4 сапърни роти с обща численост 55 хиляди души, 132 оръдия и 53 картечници.

Главният удар се нанася от 4-та пехотна дивизия на фронт от 2 км в участъка на форт № 5 и 6.

В заповедта на командващия 3-та армия генерал Тошев са указани обектите за овладяване само на главната отбранителна линия на крепостта. На генерал Киселов се предоставя да реши как да се развие успехът и да се овладее крепостта. Особено внимание се обръща на разузнаването и на подготовката на видовете огънове на **артилерията, която в 06:30 ч. на 5 септември открива силен огън по определените цели.** Комендантът на крепостта генерал Тудореску изпраща невярно донесение, че е обстрелван с 305 мм оръдия, с каквито българската армия не разполага.

Фелдмаршал фон Макензен
**С ХАРАКТЕРНИТЕ
ОПОЗНАВАТЕЛНИ
САТАНИНСКИ
ИУДОМАСОНСКИ ЗНАЦИ
НА ЧЕЛОТО СИ**

Сутринта на същата дата генерал-фелдмаршал Макензен провежда разговор по телефона с генерал Стефан Тошев:

„Какво правите? Може ли тази първокласна крепост да се атакува с открити гърди, без подкрепата на силна артилерия? Знаете ли, че там има два фортови пояса? Знаете ли, че там има 50 хиляди войници с 60 батареи? Известно ли ви е, че това е Вердюнът на Близкия изток?“

Генерал Тошев отговаря: **„Зная. Всичко ми е известно, но обстановката налага да се бърза. Всяка изгубена минута ще се отрази катастрофално на общото настъпление.“**

Разгневеният Макензен заявява: **„Не може. Не разрешавам. Ще обсаждаме с германци, ще ви изпратя тежка артилерия. За три-четири месеца крепостта ще падне.“**

С чувство за чест, доблест и достойнство генерал Тошев отстоява своето решение: **„Късно е вече, господин фелдмаршал. Частите са насочени към своите обекти и вече са в контакт с противника.“**

Под прикритието на артилерийския огън войските на 4-та пехотна дивизия достигат телените мрежи, където до 11 ч. са направени проходи и овладени фортовете № 5, 6, 7 и 8 в участъка на пробива. На 6 септември настъплението продължава и до 18, 00 ч. противниковата съпротива е напълно сломена. **Овлабяването на Тутраканската крепост само за два дни е една от големите победи на българската армия през Първата световна война (1915 - 1918). Румънската армия дава около 7500 убити, ранени**

и безследно изчезнали. В плен попадат 450 офицери, над 28 000 румънски войници и огромно количество оръжие и боеприпаси. Загубите на българската армия възлизат на 1764 убити и безследно изчезнали и 7353 ранени.

С НЕВЕРОЯТЕН ГЕРОИЗЪМ БЪЛГАРИТЕ ОВЛАДЯВАТ НЕПРЕВЗЕМАЕМАТА КРЕПОСТ ЗА 2 ДНИ!

Около 4 хиляди души се прехвърлят на румънския бряг на р. Дунав. Румънската „крепост Вердюн“ е **овладяна толкова кратко време благодарение на храбростта, решителността и бързината в действията на нашите части, а така също и на доблестта на офицерите, които водеха в атака своите подразделения.**

Мемориален комплекс Военна гробница Тутракан

На мястото на форт № 6 от румънската укрепителна линия по-късно е разположен мемориалът „Военна гробница – 1916 г.“

За победата при Тутракан принос има прославената българска Конна дивизия с командир генерал Иван Колев. Със своите блестящи победи над румънско-руските части тя не дава възможност на противника да разреже групировката на 3-та армия, осигурява фланга на щурмуващите войски при Тутракан и нанася при Добрич удар във фланга на атакуващата румъно-руска група и обръща противника в бягство.

Завоювала инициативата, 3-та армия преминава в настъпление по целия фронт и от 11 до 16 септември 1916 г. преследва отстъпващия противник към предварително оборудваната и силно укрепена Кубадинска позиция, която се простирала от Расово на дунавския бряг до Тузла на черноморския бряг.

След две неуспешни атаки, на 21 октомври 1916 г. 4-та пехотна Преславска дивизия с атака на нож извършва пробив в отбраната на врага. Успехът бързо е развит и отбраната на противника рухва. Българските съединения и части под умелото командване на генерал Тошев се вклиняват във фланг и тил на румънско-руските части, които са принудени да извършат отстъпление. На 23 октомври кавалерийската дивизия овладява Кюстенджа. Пета кавалерийска бригада чрез флангови маньовър обкръжава и пленява със знамето 265-и Оренбургски полк. Руският 47-ми корпус на генерал Зайончковски се оттегля на север.

От 22 до 28 октомври 3-та армия на генерал Тошев,

след като излиза на оперативен простор, развива успеха и преследвайки противника към делтата на р. Дунав, достига южния ѝ ръкав и преминава към отбрана. Това е краят на Кубадинската операция. Освободена е Северна Добруджа. Румънските и руските войски са отхвърлени отвъд Дунава.

ВЪПРЕКИ НЕВЕРОЯТНИТЕ ГЕРОИЧНИ ПОБЕДИ И ПОКАЗАНИЯ ВОЕНЕН ГЕНИЙ, СЛЕД МНОЖЕСТВО СКАНДАЛИ ФОН МАКЕНЗЕН ПРИНУЖДАВА ГЕНЕРАЛ ТОШЕВ ДА СИ ПОДЕ ОСТАВКАТА!

Противно на всичката еврейска мерзост, смелостта на българина прави възможен един много важен извод. Нашите сънародници объркват сметките на сатанистите и ги принуждават да действат открито, разкривайки за кратък период от време целия им "военен театър".

{{_LINK1_}}